

uitspraak

RECHTBANK GELDERLAND

Zittingsplaats Arnhem

Bestuursrecht

zaaknummer: ARN 23/7818

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 07 MAART 2024

in de zaak tussen

Y.I.M. de Nèree tot Babberich uit Babberich, eiseres,

en

het college van burgemeester en wethouders van Zevenaar
(gemachtigde: mr. C.M.M. van Mil).

Inleiding

1. In deze uitspraak beoordeelt de rechtbank het beroep dat eiseres heeft ingesteld omdat het college volgens haar niet op tijd heeft beslist op haar bezwaar van 16 juni 2023. Dit bezwaar was gericht tegen het besluit van het college van 22 mei 2023 waarbij aan een derde een omgevingsvergunning is verleend voor het legaliseren van een terras aan de westzijde en aanleg van een pad.

1.1. Met het formulier dwangsom bij niet tijdig beslissen van 11 november 2023 heeft eiseres het college in gebreke gesteld. De rechtbank heeft op 4 december 2023 het beroep van eiseres tegen het niet op tijd nemen van een beslissing ontvangen. Eiseres stelt dat het college niet binnen de beslistermijn en ook niet binnen twee weken na de ingebrekestelling op haar bezwaar heeft beslist.

1.2. Het college heeft op 8 februari 2024 alsnog op het bezwaar van eiseres beslist. Eiseres heeft de rechtbank meegedeeld het beroep te handhaven in verband met het toekennen (en vaststellen van de hoogte) van de dwangsom voor het niet op tijd nemen van een beslissing op haar bezwaar.

1.3. Het is niet nodig dat partijen op een zitting worden gehoord. Het beroep gericht tegen het niet tijdig nemen van een besluit op het handhavingsverzoek is kennelijk ontvankelijk en gegrond. Daarom sluit de rechtbank het onderzoek en doet zonder zitting uitspraak.¹ De rechtbank legt hierna uit hoe zij tot dit oordeel komt en welke gevolgen dit oordeel heeft.

¹ Dit volgt uit artikel 8:54 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Beoordeling door de rechtbank

Is er een beroep van rechtswege ontstaan?

2. Met het besluit van 8 februari 2024 heeft het college het bezwaar van eiseres gegrond verklaard. Dit omdat is gebleken dat de omgevingsvergunning van 25 mei 2023 ten onrechte is verleend. Het college heeft die omgevingsvergunning herroepen en de aanvraag voor de omgevingsvergunning buiten behandeling gelaten. De rechtbank stelt vast dat het college met het alsnog genomen besluit geheel tegemoet is gekomen aan het beroep van eiseres. Daarom kan het beroep niet mede betrekking hebben op het alsnog genomen besluit.² Om die reden is er geen beroep van rechtswege ontstaan.

Heeft eiseres nog een (proces)belang?³

3. Eiseres heeft de rechtbank verzocht om de verschuldigde dwangsom vast te stellen. Het college heeft die dwangsom (nog) niet vastgesteld. De rechtbank kan deze dwangsom alleen vaststellen als het beroep gegrond is.⁴ Daarom heeft eiseres nog (proces)belang bij een beslissing op het beroep gericht tegen het niet tijdig nemen van een besluit.

Is het beroep ontvankelijk en gegrond?

4. Het college moet binnen zes weken beslissen, gerekend vanaf het moment waarop de bezwaartermijn voorbij is. Omdat er een adviescommissie is, geldt in dit geval een termijn van twaalf weken.⁵ Het college heeft deze termijn met de brief van 25 september 2023 verlengd met zes weken.⁶ Dat zou dus betekenen dat het college uiterlijk op 6 november 2023 had moeten beslissen op het bezwaar.

4.1. Het college stelt dat het de beslistermijn met de brief van 27 november 2023 verder heeft uitgesteld tot 6 mei 2024.⁷ Volgens het college is het beroep niet-ontvankelijk en is het geen dwangsom verschuldigd omdat de beslistermijn op het moment van de ingebrekestelling nog niet voorbij was. Daarbij merkt het college op dat verder uitstel van de beslistermijn mogelijk is als blijkt dat een besluit ten onrechte niet is voorbereid met de uniforme voorbereidingsprocedure. Dit is ook mogelijk voor het geval de oorspronkelijke termijn voor het nemen van de beslissing op bezwaar en de gestelde termijn van twee weken in de ingebrekestelling zouden zijn verstreken.⁸

4.2. Dit betoog van het college slaagt niet. Het klopt weliswaar dat verder uitstel van de beslistermijn mogelijk is als blijkt dat een besluit ten onrechte niet is voorbereid met de uniforme voorbereidingsprocedure. Maar dit betekent niet dat het college van de verdere uitstel mogelijkheden van de beslistermijn gebruik kan maken als de oorspronkelijke beslistermijn (na verdaging) al verstreken is. Dit volgt ook niet uit de door het college aangehaalde rechtspraak. Uit die rechtspraak volgt dat als het bestuursorgaan geen gebruik maakt van uitstel mogelijkheden de geldende beslistermijnen moeten worden nageleefd. De rechtbank leest hierin dat je geen gebruik meer kan maken van (de verdere)

² Dit volgt uit artikel 6:20, derde lid, van de Awb.

³ Zie artikel 6:20, vijfde lid, van de Awb.

⁴ Dit volgt uit artikel 8:55c van de Awb.

⁵ Dit volgt uit artikel 7:10 en 7:13 van de Awb.

⁶ Dit volgt uit artikel 7:10, derde en vijfde lid, van de Awb.

⁷ Het college heeft toepassing gegeven aan artikel 7:10, vierde lid, aanhef en onder c, van de Awb.

⁸ Het college verwijst daarbij naar ABRvS 3 oktober 2012, ECLI:NL:RVS:2012:BX8966, r.o. 5.3.

uitstel mogelijkheden als de geldende beslistermijn al verstreken is. Los daarvan is dit onwenselijk omdat een bestuursorgaan anders ook nog maanden na het verstrijken van een beslistermijn en zij erachter komt dat een besluit ten onrechte niet is voorbereid met de uniforme voorbereidingsprocedure de beslistermijn verder kan uitstellen.

4.2.1. Naar het oordeel van de rechtbank heeft het college met de brief van 27 november 2023 geen verder uitstel gegeven van de beslistermijn, omdat deze beslistermijn al verstreken was. Aan de brief van 27 november 2023 komt dan ook geen betekenis toe. Het college had als zij gebruik wilde maken van de mogelijkheid om verder uitstel van de beslistermijn dit besluit uiterlijk op 6 november 2023 (voor het einde van de beslistermijn) moeten nemen.

4.2.2. Eiseres heeft het college dan ook na afloop van de beslistermijn in gebreke gesteld. Het beroepschrift is meer dan twee weken daarna door de rechtbank ontvangen. Het college heeft pas op 8 februari 2024 een besluit genomen op het bezwaar van eiseres. Dat betekent dat het college niet binnen twee weken na ontvangst van de ingebrekestelling alsnog een besluit op bezwaar heeft genomen. Het beroep, voor zover gericht tegen het niet op tijd nemen van een besluit, is dan ook ontvankelijk en gegrond. Het niet op tijd nemen van een besluit was daarom onrechtmatig.

Stelt de rechtbank de bestuurlijke dwangsom vast?

5. Omdat het beroep gegrond is, kan de rechtbank de bestuurlijke dwangsom vaststellen. Eiseres heeft verzocht om de al verschuldigde dwangsom vast te stellen. Als een bestuursorgaan een besluit niet op tijd neemt, moet het bestuursorgaan een dwangsom betalen voor elke dag dat het te laat is, voor maximaal 42 dagen. De dwangsom bedraagt de eerste veertien dagen € 23 per dag, de daaropvolgende veertien dagen € 35 per dag en de overige dagen € 45 per dag.⁹ De termijn van 42 dagen gaat twee weken na de ontvangst van de ingebrekestelling lopen. Gelet op de ontvangstbevestiging van het college is de ingebrekestelling van 11 november 2023 op 13 november 2023 door het college ontvangen. Zoals uit 4.4 volgt is deze ingebrekestelling rechtsgeldig omdat de beslistermijn niet op tijd is verdaagd. De rechtbank stelt op grond van het vorenstaande vast dat het college de maximale dwangsom van € 1.442 verschuldigd is.

Conclusie en gevolgen

6. Het beroep gericht tegen het niet op tijd nemen van een besluit op het bezwaar is kennelijk gegrond. Dat betekent dat de rechtbank de onder 5 berekende verschuldigde bestuurlijke dwangsom vaststelt.

6.1. Omdat het beroep gericht tegen het niet op tijd nemen van een besluit op het bezwaar gegrond is, moet het college het griffierecht aan eiseres vergoeden. Eiseres heeft geen proceskosten gemaakt die volgens de wet vergoed kunnen worden.

⁹ Dit staat in artikel 4:17 van de Awb.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep, gericht tegen het niet tijdig nemen van een besluit, gegrond;
- stelt de door het college te betalen dwangsom vast op € 1.442;
- bepaalt dat het college het griffierecht van € 184 aan eiseres moet vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.P.C.G. Derksen, rechter, in aanwezigheid van mr. K. Berends, griffier. De uitspraak is uitgesproken in het openbaar op **07 MAART 2024**

griffier

rechter

Een afschrift van deze uitspraak is verzonden aan partijen op: **07 MAART 2024**

Informatie over verzet

Als partijen het niet eens zijn met deze uitspraak, kunnen zij een verzetschrift sturen naar de rechtbank waarin zij uitleggen waarom zij het niet eens zijn met deze uitspraak. Het verzetschrift moet worden ingediend binnen zes weken na de dag waarop deze uitspraak is verzonden. Als partijen graag een zitting willen om het verzetschrift toe te lichten, moeten zij dit in het verzetschrift vermelden.

